

trækker 1 909 (12 + 852 + 1 045), kommer den til det Resultat, at der i København findes 236 husvilde Familier, og da en betydelig Del af disse efter Foreningens Mening er »uroli Lejere«, for hvilke Huslejenævnet har godkendt Opsigelse, og da der findes en Del ledi Andelslejligheder og Lejligheder under Opførelse, slutter Foreningen, at Boligsituationen ikke giver Anledning til ekstraordinære Foranstaltninger.

Udvalget har, for at faa dette Spørgsmaal fuldt belyst, fremskaffet Erklæringer herom fra Staden Københavns Kommunes statistiske Kontor og fra Magistratens 3. Afdeling (Bilag 3 B. og C.). Det udtales heri, at det ikke lader sig gøre, som af Grundejerforeningen ønsket, at borteliminere de 852 Familier, for hvilke Forsørgelsesvæsenet har maattet betale deres Boligafgift; dette Forhold har ingen boligmæssig Betydning, da de paagældendes Forhold ikke er anderledes end de i private Husejeres Ejendomme boende Familier, for hvilke Kommunen ligeledes har maattet betale Huslejen.

Ifølge de to nævnte Myndigheders Erklæringer kan endvidere det Antal normale Beboelseslejligheder, som Husvildeafdelingen har at raade over, ikke sættes til 1 045, men kun til 788, idet Grundejerforeningen har medregnet 257 Baraklokaliteter, som ikke med Rette kan henregnes til normale Beboelseslejligheder.

Som af Københavns Magistrat fremhævet har de af Grundejerforeningen kritiserede Indberetninger overhovedet ikke udgivet sig for at være en Opgørelse over, hvor mange Husvilde der findes i København — eller rettere, hvor mange Lejligheder der mangler i København — men er kun en Indberetning om, hvor mange Familier der er indkvarteret af Husvildeafdelingen i de »Indkvarteringssteder«, som er stillet til dens Raadighed, hvorved bemærkes, at Husvildeafdelingen paa Grund af disses begrænsede Antal maa afvise en Mængde — og ogsaa i og for sig rimelige — Anmodninger om at faa anvist Bolig, saa at mange maa blive boende under højst uheldige Forhold paa Grund af Boligmanglen. *Antallet af i Realiteten husvilde Familier er derfor i Virkeligheden langt større end det noget tilfældige Antal, som har kunnet opnaa Anbringelse under Husvildeafdelingen.*

Skønt Udvalget fuldt ud anerkender denne Karakter af Indberetningen, skal man dog efter den Anledning, der er givet, gøre nogle Bemærkninger om, hvor stort et Antal Lejligheder som paa Grundlag af Indberetningen maa antages at »mangle«.

Forelsbig bemærkes, at under denne Synsvinkel maa de af Grundejerforeningen nævnte 12 enlige Kvinder fradrages i Beretningens Tal, 2 145, saa at Antallet af Familier under Kommunens Forsorg bliver 2 133.

Hvad dernæst angaar de 852 ikke-betalende Familier, maa det bemærkes, at før Boligmanglens Tid var af de Familier, som ikke kunde betale Husleje, kun et forsvindende Antal anbragt af Husvildeafdelingen, og da i Reglen kun midlertidigt, indtil der kunde skaffes en Lejlighed i en privat Husejers Ejendom. Idet Udvalget iøvrigt ikke skal komme ind paa det forsørgelsesmæssige Spørgsmaal, om der med Rimelighed tilkommer disse Familier en hel Lejlighed eller ikke, maa man gaa ud fra, at det efter Samfundsforholdenes Udvikling utvivlsomt vil blive tilstræbt at skaffe dem en hel Lejlighed hver, i hvilken Henseende det ogsaa maa fremhæves, at det ofte drejer sig om forholdsvis børnerige Familier. Det maa herefter anses uberettiget at fradrage de 852 Familier i Antallet af Familier med manglende Lejlighed.

Da det ud fra lignende Betragtninger ogsaa maa anses for vilkaarligt, som af Grundejerforeningen ønsket, at fradrage »en betydelig Del af« 236 Familier som værende ude af Stand til at bo i almindelige Beboelseslejligheder, bliver Antallet paa de af Kommunen anbragte Familier, som under normale Forhold vilde have en Beboelseslejlighed hver, 2 133.